

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Občanské sdružení Pro Hanspaulku, IČ: 266 07 379**, se sídlem Praha 6, Matějská 2370/2, zastoupen JUDr. Ondřejem Tošnerem, advokátem v Praze 2, Slavíkova 1568/23, **za účasti:** České vysoké učení technické, IČ: 684 07 700, se sídlem Praha 6, Žitná 4, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Praha 2, Mariánské nám. 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2012, č. j. S-MHMP-1126426/2012,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 11. 1. 2013 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, Odbor životního prostředí, ze dne 16. 11. 2012, č. j. S-MHMP-1126426/2012, kterým k jeho odvolání bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odbor dopravy a životního prostředí, ze dne 14. 6. 2012, č. j. MCP6013355/2012, SZMCP6013355/2012, tak, že „Ve výroku II. se v první větě do závorky za výraz „85 cm“ Doplnují slova „ve výčetní výšce“; Výrok IV. se mění na výrok III. Podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu se napadené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.“

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 6, odbor dopravy a životního prostředí, ze dne 14. 6. 2012 č. j. MCP6013355/2012, SZMCP6013355/2012, v řízení vedeném podle § 8

odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, bylo povoleno z důvodů zdravotních a bezpečnostních žadateli - České vysoké učení technické, IČ: 684 07 700, pokácet 2 ks hrušní č. 7, 8, obě s kmeny 80 cm ve výšce 130 cm nad zemí rostoucí na pozemku parc. č. 3078/1 v kat. území Dejvice, Praha 6, a 1 ks hrušně č. 5 s obvodem kmene 190 cm ve výšce 130 cm nad zemí rostoucí na pozemku parc. č. 3078/2 v kat. území Dejvice, Praha 6 (výrok I.).

Správní orgán nepovolil pokácet 1 ks ořešáku rostoucího na pozemku parc. č. 3078/2 v kat. území Dejvice, Praha 6 (výrok II.).

Správní orgán ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením uvedených 3 ks hrušní podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny uložil žadateli vysadit 2 ks hrušní a 2 ks třešní o minimální velikosti kmenů 14 – 16 cm na pozemcích parc. č. 3078/1 a parc. č. 3078/2 v kat. území Dejvice, Praha 6, a to nejpozději v termínu do 31. 3. 2013 (výrok IV.).

Spolek Občanské sdružení Pro Hanspaulku, IČ: 266 07 379, napadnul citované prvostupňové rozhodnutí odvoláním, k němuž připojil posudek Ing. P.K., Ph.D., podle něhož se jedná o staré ovocné stromy, které po odborném ošetření mají před sebou perspektivu další vegetace.

Žalovaný správní orgán rozhodnutím ze dne 16. 11. 2012, č. j. S-MHMP-1126426/2012, se s podaným odvoláním vypořádal tak, že částečně změnil výrokovou část prvostupňového rozhodnutí, a to:

1. Ve výroku II. se v první větě do závorky za výraz „85 cm“ Doplnují slova „ve výčetní výšce.“
2. Výrok IV. se mění na výrok III.
3. Podle ustanovení § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu se napadené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.

Žalovaný tedy výrok I. týkající se povolení pokácet celkem 3 ks hrušní potvrdil. V odůvodnění mj. uvedl, že posudek Ing. P.K., Ph.D. jednoznačně nezhodnotil a ani nevyloučil případný pád či zlom dřeviny při silném větru nebo jiných mimořádných klimatických podmínkách. Jednoznačně nezhodnotil případná rizika pro osoby spojená s nedostatečnou provozní bezpečností předmětných dřevin. Žalovaný odkázal na ustanovení § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, podle něhož *orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.* Konstatoval, že správní orgán prvního stupně uložil povinnost náhradní výsadby, a že mladá perspektivní výsadba nahradí dřeviny, které jsou určeny ke kácení.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a tvrdil, že kácení dřevin bylo povoleno, aniž by byly splněny podmínky pro kácení podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Žalobce namítal, že správní orgán v řízení o povolení kácení dřevin musí vyhodnotit,

jak jsou dřeviny na daném místě významné, přičemž kácení může povolit pouze tehdy, je-li prokázáno, že důvody pro kácení nezbytně převažují nad zájmem na zachování ekologických funkcí těchto dřevin. Žalobce se v této souvislosti dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. srpna 2008, č. j. 4 As 20/2008 – 84.

Žalobce namítal, že důvody pro povolení kácení musí existovat a musí být prokázány v řízení o povolení kácení, a že z podkladů pro rozhodnutí nikterak nevyplývá, že by v současné době existoval tento závažný důvod odůvodňující kácení dřevin. Žalobce namítal, že žalovaný zcela účelově aplikoval princip předběžné opatrnosti. Namítal, že strom č. 5 má sice vidlici, ale nehrozí akutní rozlomení. Stromy č. 7 a 8 jsou za plotem na běžně nepřístupném místě a nehrozí ohrožení chodců.

Žalobce namítal, že žalovaný zcela převrátil důkazní břemeno při posuzování povolení ke kácení dřevin a odkazoval na § 7 zákona o ochraně přírody a krajiny, podle něhož dřeviny jsou chráněny podle tohoto ustanovení před poškozováním a ničením, a že tedy stromy nelze kácet.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 31. 1. 2013 navrhl, aby odkladný účinek přiznán nebyl, neboť žaloba byla podána zcela účelově a pokácení předmětných dřevin bylo napadeným rozhodnutím povoleno důvodně. Ve vyjádření ze dne 15. 2. 2013 navrhnul žalobu zamítnout s tím, že předložený posudek Ing. P.K., Ph.D. jednoznačně nezhodnotil a ani nevyloučil případný pád či zlom dřeviny při silném větru nebo v jiných mimořádných klimatických podmínkách, a že nebylo nade vše pochybnosti prokázáno, že předmětné stromy jsou provozně bezpečné.

Žalobce ve své replice ze dne 23. 7. 2013 zopakoval žalobní tvrzení a konstatoval, že napadeným rozhodnutím došlo k povolení kácení dřevin, aniž pro to byly splněny podmínky stanovené v § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť ani žalobce, a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se

silničním správním úřadem6) a povolení ke kácení dřevin u železničních drah může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě s drážním správním úřadem6a).

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. srpna 2008, č. j. 4 As 20/2008 – 84:

I. Orgán ochrany přírody musí objektivně posoudit a náležitě odůvodnit, zda zájem na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování. Správní orgán přitom zvažuje estetický a funkční význam dřevin na straně jedné a závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé, aby mohl rozhodnout, zda pokácení dřevin povolí (§ 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny).

II. Závažný důvod pro pokácení dřevin spočívající v plánované výstavbě může být dán teprve v okamžiku, kdy nabude právní moci územní rozhodnutí o umístění této stavby (§ 79 stavebního zákona z roku 2006), v němž se jednoznačně vymezí rozsah a situování stavby, a bude tak poprvé najisto postaveno, které dřeviny by při realizaci stavby musely být pokáceny.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. srpna 2012, čj. 5 As 53/2011-109:

I. Česká inspekce životního prostředí je oprávněna v rámci své inspekční činnosti v oblasti ochrany přírody a krajiny (§ 80 zákona o ochraně přírody a krajiny) rozhodnutím podle § 66 uvedeného zákona omezit či zakázat fyzické či právnické osobě jakoukoli činnost nebo pro ni stanovit podmínky, pokud taková činnost představuje hrozbu nedovolených změn chráněných částí přírody, a to i v případech, kdy oprávnění k této činnosti vzniklo na základě rozhodnutí nebo postupů jiných správních orgánů, včetně jiných orgánů ochrany přírody (nejde-li o ústřední orgány státní správy), než je Česká inspekce životního prostředí.

II. Vydá-li příslušný orgán ochrany přírody podle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, výslovný či konkludentní souhlas s kácením dřevin, které však vyžadovalo povolení podle § 8 odst. 1 citovaného zákona, lze hrozbu nedovolených změn chráněných částí přírody spatřovat v tom, že funkční a estetický význam jednotlivých dřevin určených ke kácení nebyl v rozporu se zákonem orgánem ochrany přírody náležitě vyhodnocen. V takovém případě je Česká inspekce životního prostředí oprávněna rozhodnutím podle § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny podmínit kácení těchto dřevin tím, že k němu bude vydáno povolení podle § 8 odst. 1 téhož zákona.

III. Je-li záměr celkové obnovy člověkem cíleně vytvořeného stromořadí, které se již blíží ke konci své životnosti, náležitě zdůvodněn, lze vykácení dosavadních stromů, které mají být plně nahrazeny stromy novými, považovat za kácení dřevin za účelem obnovy porostů, k němuž lze získat oprávnění jeho oznámením podle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, příslušnému orgánu ochrany přírody. Pokud by ovšem orgán ochrany přírody následně dospěl ve správním řízení, zahájeném ve lhůtě 15 dnů ode dne obdržení oznámení, k závěru, že funkční a estetický význam všech či některých dosavadních stromů převyšuje hodnotu budoucího stromořadí, byl by oprávněn v souladu s § 8 odst. 2 citovaného zákona kácení omezit pouze na některé stromy nebo zcela zakázat.

Ze správního spisu soud ověřil, že je zde založena žádost Českého vysokého učení technického, IČ: 684 07 700, ze dne 13. 2. 2012 o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les, a to ovocných stromů č. 1 – 6 a ovocných stromů č. 7 – 8 rostoucích na pozemku parc. č. 3078/2 v kat. území Dejvice, Praha 6. Ve zdůvodnění žádosti se uvádí, že se jedná o staré uschlé stromy, větve ohrožují kolemjdoucí.

Ze správního spisu soud ověřil, že je zde založen posudek Ing. P.K., Ph.D., ze dne 31. 3. 2012, v němž se uvádí, že „v předložené žádosti jsou, dle mého názoru předčasně, požadovány stromy ke kácení. Jedná se o staré ovocné stromy, které jsou typické pro vzhled a krajinný ráz Hanspaulky. Jedná se o 8 stromů v různém zdravotním stavu, jejich zdravotní stav je možné upravit odborným ošetřením. U žádného stromu není viditelné akutní nebezpečí ohrožující okolí. Popisy k jednotlivým stromům jsou uvedeny v popisu jednotlivých fotografií. Odstraněny by měly být naopak náletové dřeviny, které vyrůstají v blízkosti stromů 1, 2 a 3. náletové dřeviny jsou příčinou zhoršeného stavu hrušní č. 2 a 3.

V inkriminované věci rozhodoval v prvním stupni Úřad městské části Praha 6, odbor dopravy a životního prostředí, a v odvolacím řízení Magistrát hl. m. Prahy, Odbor životního prostředí. Rozhodovaly tedy správní orgány mající dostatečné odborné znalosti, do jejichž působnosti patří předmětná otázka, tj. posouzení možnosti a přípustnosti kácení dřevin podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. V inkriminované věci tedy rozhodovaly správní orgány o otázce, která spadá přímo do merita věci, o níž jsou oprávněny rozhodovat, a proto nebylo zapotřebí vyhotovovat znalecký posudek. Stav věci byl správním orgánem prvního stupně zjištěn dostatečně. Rovněž dostatečně byla prokázána nezbytnost kácení předmětných stromů.

Žadatel České vysoké učení technické ve své žádosti ze dne 13. 2. 2012 uváděl, že se jedná o staré uschlé stromy, jejichž větve ohrožují kolemjdoucí. Ze správního spisu soud ověřil, že vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin bylo provedeno v souladu s požadavky ustanovení § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, jakož i s požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Bylo prokázáno, že stav předmětných dřevin je špatný a že tyto dřeviny přímo ohrožují životy a zdraví osob, které se v jejich okolí pohybují, jakož i majetek nacházející se v jejich okolí (viz str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správní orgán při rozhodování o žádosti o povolení ke kácení dřevin váží estetický a funkční význam dřevin na straně jedné a závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé, aby mohl rozhodnout, zda pokácení dřevin povolí. Závažný důvod pro pokácení dřevin přitom musí být dán již v okamžiku vydání rozhodnutí o povolení ke kácení dřevin a nemůže být suplován podmínkou, že k realizaci kácení dřevin bude možné přistoupit až se zahájením stavebních prací, není-li pro navrhovanou stavbu vydáno územní rozhodnutí a ani územní plán umístění takové stavby nepřipouští (viz žalobcem namítaný rozsudek č. j. 4 As 20/2008 – 84).

Podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, které lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. V inkriminované věci je nesporné, že žadatel se domáhal vydání povolení kácení dřevin rostoucích mimo les, a to ovocných stromů č. 1 – 6 a ovocných stromů č. 7 – 8 rostoucích na pozemku parc. č. 3078/2 v kat. území Dejvice, Praha 6, tedy celkem osmi stromů. O povolení ke kácení dřevin rozhodoval orgán ochrany přírody a krajiny v samostatném řízení, věc objektivně posoudil a náležitě odůvodnil. Po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin na straně jedné a závažnosti důvodů pro jejich pokácení na straně druhé, povolil kácet pouze tři stromy.

Podle názoru Městského soudu v Praze postupovaly správní orgány v souladu se zákonem, a proto nebylo lze přisvědčit žalobní námitce o porušení ustanovení § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

V případě 2 ks hrušní č. 7, 8 rostoucích na pozemku parc. č. 3078/1 a 1 ks hrušně č. 5 rostoucí na pozemku parc. č. 3078/2 v kat. území Dejvice, Praha 6, u nichž bylo kácení povoleno, byl podle spisového podkladu v době rozhodování správního orgánu stav natolik vážný, že reálně hrozilo riziko jejich pádu. Bylo konstatováno, že ošetřováním a údržbou těchto dřevin se omezení tohoto rizika vzhledem k jejich stavu nedocílí.

Koneckonců žalobou napadené rozhodnutí není ani v rozporu s namítaným posudkem Ing. P.K., Ph.D., podle něhož se jedná o osm starých ovocných stromů v různém zdravotním stavu, přičemž jejich zdravotní stav je možné upravit odborným ošetřením. Ing. P.K., Ph.D. vyjádřil názor, že u žádného stromu není viditelné akutní nebezpečí ohrožující okolí. K předmětným stromům č. 7, 8 a č. 5 se konkrétně nijak nevyjádřil, to učinil pouze ke stromům č. 1, 2 a 3. Skutečnost, že odborné správní orgány zaujaly ve vztahu ke stromům č. 7, 8 a č. 5 neznamená, že jejich závěr je v rozporu se zákonem, konkrétně s § 8 odst. I zákona o ochraně přírody a krajiny.

Pokud žalovaný tvrdil, že při hodnocení stavu dřevin byl především veden odpovědností za preventivní ochranu životů a zdraví osob pohybujících se na veřejném prostranství a v areálu sportovního zařízení, jakož i za preventivní ochranu majetku, a že tento zájem s ohledem na existenci rizika ohrožení života, zdraví či majetku pádem těchto dřevin nebo jejich částí, převažuje nad zájmem na ochraně těchto dřevin (viz str. 4 napadeného rozhodnutí) je závažným důvodem ve smyslu ustanovení § 8 odst. I zákona o ochraně přírody a krajiny, musel mu soud přisvědčit. Nebezpečí, že pádem předmětných stromů nebo jejich částí může dojít k ohrožení života, zdraví a majetku, představuje totiž takovou možnou újmu, která je větší než možná újma na právech na příznivé životní prostředí.

Podle názoru Městského soudu v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o povolení kácení, bylo zdůvodněno náležitě v souladu se správním řádem. Žalovaný se ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi odvolacími námitkami, jakož i důvodem k povolení kácení dřevin.

Pokud žalobce namítal, že neexistoval závažný důvod odůvodňující kácení předmětných dřevin, a že žalovaný zcela účelově aplikoval princip předběžné opatrnosti, musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. V oblasti ochrany životního prostředí se totiž běžně užívá jak princip prevence, tak i princip předběžné opatrnosti, který představuje jistou modifikaci obecné soukromoprávní povinnosti předcházet škodám. Jeho uplatňování úzce souvisí se vznikem odpovědnosti nejen za ekologickou újmu, nýbrž i odpovědnosti za ochranu životů a zdraví osob pohybujících se na veřejném prostranství. Zda v inkriminované věci dodržel žalovaný požadavek předběžné opatrnosti, o čemž nelze pochybovat. Princip předběžné opatrnosti jako modifikace principu prevence je obvykle používán, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde. V inkriminované věci nehrozilo nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nýbrž potenciálního poškození života či zdraví v oblasti se pohybujících osob. Podle názoru soudu v inkriminované věci bylo ve veřejném zájmu zapotřebí upřednostnit ochranu života, zdraví a majetku, tedy práva zaručená ústavní Listinou základních práv a svobod (čl. 6, čl. 11 a čl. 31 Listiny základních práv a

svobod). Nicméně ochranu životního prostředí měl na zřeteli jak správní orgán prvního stupně, tak i žalovaný, když uložily žadateli ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením uvedených 3 ks hrušní podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny uložit žadateli vysadit 2 ks hrušní a 2 ks třešní o minimální velikosti kmenů 14 – 16 cm na pozemcích parc. č. 3078/1 a parc. č. 3078/2 v kat. území Dejvice, Praha 6, a to nejpozději v termínu do 31. 3. 2013.

Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.* (bod 68).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. března 2016

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková